

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 31. Simeon Metaphrastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Constantinus Imperator deinde re-
fert, quibus adjunctis Sacra imago Con-
stantinopolim delata fuerit. Nempe de-
cima quarta Augusti anno 944. in Eccle-
sia Dominæ Nostræ in Blachernis, Impe-
ratore ibidem Festum Assumptionis ce-
lebrante, primo deposita est. Altera
die solemnè pompa ad Sanctam Sophiam
translata, & tandem in Ecclesia Phari-
quæ in Palatio præcipua erat, collocata.
Permulta etiam miracula tam in itinere
quam Constantinopoli in illa translatio-
ne patrata recenset. Et hæc est Summa
Sermonis, qui Constantino Porphyroge-
nito tribuitur; Ecclesia vero Græca Fe-
stum hujus Translationis eadem die de-
cima sexta Augusti celebrat.

§. XXXI.

Simeon Metaphrastes.

Hac ætate occurrit Simeon Metaphra-
stes, conscriptis vitis Sanctorum ce-
leberrimus. Is Constantinopoli illustri
familia natus & magna suorum cura e-
ducatus, in liberalibus disciplinis egre-
gisse profecit. Maturiore ætate ad præ-
cipua in Palatio munera promotus, Of-
ficiorum Magister, tum Logotheta, seu
summus ærarii Præfectus, fuit, & in gra-
vissimis Reipublicæ negotiis adhibitus.
Circa annum 900. juvenis Hirmerium,
virum bello clarum, regnantē Leone
Hist. Ecclesiast. Tom. XIII. T Phi-

Sæculum X.

A. C. 944.

Cang. C. P.

lib. IV. 6.

n. 37.

Boll. præf.

gen. tom. I. c. I.

6.3. Psell. ap.

Allat. de Si-

meon. Item

ap. Sur. 27.

Nov. ap.

Sur. 10. Nov.

Sæculum X. Philosopho in Cretam Insulam profi-
A. C. 944. ciscentem, secutus fuerat, in quo itinere vitam S. Theoctisti Lesbienſis, vitæ S. Mariæ Ægyptiacæ perquam ſimilem, didicit, referente quodam monacho, cui etiam Simeon nomen erat. Is Metaphraſtem rogavit, ut Theoctiſti vitam literis mandaret, eidem non nulla futura prædixit, atque veracem fuiſſe eventus docuit.

Hoc Metaphraſti vitas Sanctorum ſcribendi initium fuit.

Poſtea tot Sanctorum vitas, quot quot poſſet, colligere aggreſſus eſt, ipſo Imperatore, veriſimiliter Constantino Porphyrogenito, hortante. Nihil vero eorum, quæ ad iſtud inſtitutum neceſſaria videbantur, Metaphraſti deerat, videlicet poſſidebat magnas opes, quibus & libros compararet, & amanuenſibus amplam mercedem daret. Verum non ſatis ei fuit vitas colligere, eaſque, ut erant, genuinas luce publica donare, ſed formam & ſtilum mutavit, quod nimium ſimplex humilisque ei videretur, & diverteret a genio Sæculi ſui, non quod verum erat & naturæ conſentaneum, ſed quod tumidum & prodigioſum, magni æſtimantis. Itaque Acta Martyrum referens, non ea, ut ſcripta ab initio fuere, ſimpliciter reddit, ſed jam aliqua detrahit, jam aliqua addit. Sanctos non ea ſloquentes inducit, quæ ipſi

ipsi omnino protulerunt, sed talia, quæ ipso Judice, ab eis dicenda fuissent; aliqua vero gravis momenti omittit. Hæc diversitas observari potest in compluribus Actis, quorum prototypa nostra ætate inventa fuere. His Acta Martyrum Tharaci Probi & Andronici annumeranda.

At Simeon mutando Actorum Stilum parum fecisse sibi visus sæpe etiam miracula, aliave facta, quæ Christianis bono exemplo futura credebat, adjecit, sive ea e suo cerebro, sive aliunde adsciverit. Cujus rei exemplum habemus in Historia S. Demetrii Thessalonicensis, si illi conferatur, quam Anastasius Bibliothecarius, & Photius sæculo superiore scripserant. Itaque cum non levis laboris res sit, genuina ab illis discernere, quæ Metaphrastes de suo ad Sanctorum vitas, ab ipso retractatas, adjecit, omnes Criticæ artis peritis suspectæ factæ sunt, nec plenam fidem merentur, nisi aliorum etiam Scriptorum accedat auctoritas. Plurima vero ejusmodi Acta collegit; & quia hoc Opere illustrem sibi famam comparaverat, eidem alias quoque vitas, quibus ipse nunquam manum apposuit, tribuerunt. Ceterum ob istud Opus dictus est Metaphrastes, quæ vox Interpretem in latiore sensu, scilicet notas & paraphrasim adjicientem, significat.

T 2

§.XXXII.

Sæculum X.
A. C. 944.

ap. Sur. 12.
Oft. Ruinar.
Act. Sinc.
Sup. Lib.
XLI. §. 1.2.

A. Sur. 8.
Oft. Mabill.
to. 1. Anat.
p. 65. Phot.
Bibl. c. 255.
vid. Tillem.
to. 5. p. 149.